

Kozma Imre atya húsvéti üzenete

"Hitünk arról szól, hogy a történelem tartóereje a szerető emberekben van. Ez az erő hatalmi kategóriákkal nem mérhető, de a legkisebb szereteterő is nagyobb annál az erőnél, amely csak rombolni tud."- írja Kozma Imre a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke idei húsvéti üzenetében.

A szíven szúrt világ feltámadásra vár

A szíven szúrt világ nyílt sebe Európa, amelyet – mint mondják – kizárólag a felvilágosult kultúra határoz meg, ami azt is jelenti, hogy Istennek semmi köze a közülethez és az állam alapjaihoz.

Európa szakítópróbája ez, és felveti minden európai felelősségét, amivel az emberiségnek tartozik. Kérdés még, hogy az emberiség vallási és erkölcsi hagyományaival szembenálló, önmagát tökéletesnek tekintő felvilágosult kultúra önmagában elegendő-e mindenki számára?

Másrészt, amikor nagy problémáinkat felsorolja – a föld javainak egyenlőtlen elosztása, a növekvő szegénység, a föld erőforrásainak kizsákmányolása, az éhség, az egész világot fenyegető betegségek, a kultúrák összeütközése –, számol ugyan lehetőségeink növekedésével, de megoldhatók-e ezek, miközben az erkölcsöt a magánélet területére száműzi? Nekünk pedig éppen közerkölcsre lenne szükségünk, amely választ tud adni a mindnyájunkra nehezedő fenyegetésekre.

Soha nem volt még ennyi tartás nélküli, kereső ember, elromlott kapcsolat, veszélyeztetett gyermek, nyomorúságában és jólétében magára maradt ember, s félelemmel néznek a jövőbe.

A legtöbb emberben él valami átlagideológia, ami arra irányul, hogy egy meghatározott életszínvonalat el kell érni; hogy kívánságai és lehetőségei szerint az embernek meg kell valósítania önmagát. Ez az átlagideológia ránk telepszik, a lényeges dolgoktól elszigetel, s hiányérzetet támaszt.

Ezért van szükségünk bátorságra, hogy szembeszegüljünk azzal, amit az emberek ma „normálisnak” tartanak, s újra felfedezni a hitet a maga egyszerűségében. Ez a Krisztussal, az emberré lett Istennel való találkozásban történhet meg.

Ha a mi Urunk a kereszten végezte, akkor meg kell barátkozni a gondolattal, hogy Isten titokzatos úton vezet bennünket. A kereszt félelmetes szimbólum, de nem állhatunk meg az elborzadásnál, mert a keresztről nem egy kiábrándult, kétségbeesett ember néz ránk. Erről a keresztről a jószág néz ránk. Isten, aki kezünkbe adta magát, s velünk együtt viseli a történelem minden szörnyűségét. E kereszt a megbocsátás jele, amely a történelem mélypontjain is reményt fakaszt. A halál burka alatt itt érik a legvakítóbb fény, Isten és ember közös hajnala.

A kicsiség teológiája a kereszténység egyik alapfogalma. Hitünk arról szól, hogy Isten különös nagysága épp a gyöngeségben mutatkozik meg. Ő tudatosan Názáret és a Golgota gyöngeségében nyilatkozott meg. Hitünk arról szól, hogy a történelem tartóereje a szerető emberekben van. Ez az erő hatalmi kategóriákkal nem mérhető, de a legkisebb szereteterő is nagyobb annál az erőnél, amely csak rombolni tud.

Mint máltai szolgálattelvő, s mint irgalmasrendi szerzetes, ismerem ezt az igazságot.

Van-e nagyobb lehetősége a szegénynek, a hajléktalannak a máltaiak ajándékánál, akik megszólítják, felkarolják, gondozzák, vagyis befogadják?

Van-e nagyobb lehetősége a szegénynek, a betegnek az irgalmasok ajándékánál, akik Istenes Szent János példájára irgalmas szeretettel szolgálnak. Szeretettel, amely kiszolgáltatja magát, irgalommal, amely védelem is garántál?

Elemzők úgy vélik, hogy az értékválsággal küszködő Európának új figyelmeztető jel az argentin bíboros megválasztása, aki a szegényekért mindig síkra szállt, aki meghirdette az emberekért tenni akaró egyház idejét.

Szentatyánk, Ferenc pápa a bíborosoknak mondott beszédében azt hangsúlyozta, hogy „a világban fel kell támasztani a keresztény

lét örömet". A halál-magból nőtt élet öröme ez, amely együtt tud létezni egy nehéz léttel, és ezt a létet is élhetővé teszi.

Budapest, 2013 Húsvétján